

Selv om fru Lissa Mathiasen mente, at det var kordegnene, der sådan set var den afgørende part her, så er det som sagt præsterne, der i en række sogne er de eneste fra sognet, der har med det her at gøre, for man har en række mindre sogne, hvor der slet ikke er nogen kordegn. Så det er præsterne, der burde være hørt om det.

Jeg kan så sige, at jeg ved, at det ikke bare er en enkelt forvildet præst eller biskop, der mener, at det her forslag er et problem. Jeg ved, at der er en række medlemmer af Præsteforeningens bestyrelse, der bestemt mener, at det her er et problem.

Jeg tror ikke, at det sidste ord er sagt i den her sag.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nu kan jeg for det første sige, at jeg deler den kritik, som både fru Inge Dahl-Sørensen og fru Lissa Mathiasen har rejst over for hr. Peter Skaarup. Ærlig talt, vil jeg sige til hr. Peter Skaarup, det hører ingen steder hjemme at blive ved med at sinke vor tid herinde med spørgsmål om, hvorfor Præsteforeningen ikke er hørt.

Det kunne hr. Peter Skaarup have spurgt justitsministeren om for 1 år siden eller for 15 måneder siden, og hvis Præsteforeningen havde ønsket det, kunne man jo selv have rettet henvendelse. Men sagen er, at Præsteforeningens formand udmærket har forstået, hvad det her drejer sig om. Og hvis hr. Peter Skaarup en gang imellem interesserede sig for det kirkeretlige, ville han også kunne se i dagspressen, at pastor Krogsøe har udtalt, at han ingen problemer ser i det her. For han har nemlig læst lovforslaget, skal jeg hilse og sige. Så der var ikke sket nogen ændringer ved, at man havde hørt ham.

Jeg har ikke sagt noget om, at det er forvildede præster. Jeg har bemærket, at pastor Søren Krarup i Seem, pastor Langballe i Thorning og biskop Kjeld Holm har indgået en alliance om at være bekymret i denne sag. Men jeg forstår ikke bekymringen, for de skal gøre det, de altid har gjort. Både pastor Langballe og pastor Søren Krarup er kirkebogsførere i dag, og de kender godt reglerne.

Men der er jo nogle andre, der har syntes, at det var sjovt at bringe usikkerhed om, hvad det her handler om. Men jeg kan da sige, at det da generelt er rørende, at hr. Peter Skaarup pludselig begynder at interessere sig for dette lovforslag, der har verseret 15 måneder, og som vi andre har arbejdet med i Retsudvalget. Jeg synes,

at det er for ringe, vil jeg sige til hr. Peter Skaarup. Jeg synes, det er ukollegialt.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Vi har brugt en del tid i Retsudvalget, som det fremgår af den hidtidige behandling nu, på det her lovforslag. Derfor er det selvfølgelig utrolig træls, at vi i dag både i en leder i Information og også i en kommenterende artikel kan se, at der stadig væk er usikkerhed om konsekvenserne af det her lovforslag.

Jeg kan se, at Kvinderådet og sekretariatslederen i Videnscenter for Ligestilling stadig væk er bekymret for, hvilke konsekvenser det får, og i hvilket omfang man nu kan sættes bag lås og slå, hvis ikke man oplyser, hvem faderen er, i det omfang man kender ham.

Derfor er det vigtigt for mig her fra talerstolen at få præciseret, at vi har diskuteret det i Folketingets Retsudvalg. Vi har fået et indlæg ind i betænkningen, hvoraf det tydeligt fremgår, at det ikke er tanken, at man skal sidde bag lås og slå. Jeg ser meget gerne, at justitsministeren går op og kommenterer de to indlæg.

Derudover har vi også på baggrund af de mange historier – herunder fra vistnok TV 2 – diskuteret samværsproblemer, når det drejer sig om børn, der skal have samvær med en af forældrene, og hvor samværet tilsyneladende ikke fungerer optimalt. Også det har vi forsøgt at tage højde for i betænkningen, idet det tydeligt fremgår: Er et barn truet, og oplever man som skolelærer, at et barn er truet, når barnet har haft samvær med sin anden forælder, så har man som lærer en forpligtelse til at rejse sagen.

Endelig har justitsministeren jo også på baggrund af de avisartikler m.v. – forskellige typer, nogle fornuftige, andre knap så fornuftige – tilkendegivet, at vi skal have lavet undersøgelser om, hvordan det går med samværet.

Det, der er vigtigt, er, at vi, når vi får moderniseret denne her lovgivning, så ikke skal have flere rygtedannelser, og vi skal ikke have mere sladder om, hvad denne her lovgivning kommer til at betyde. Derfor håber jeg inderligt, at hr. Peter Skaarup, som jeg går ud fra er ordfører for Dansk Folkeparti, tager ordet her og rent faktisk går ind og forholder sig til, hvad det er, der konkret sker. Hvad er det, der konkret er sket i denne her lovgivning? For det har hr. Peter Skaarup jo aldrig nogen sinde interesseret sig for før. Det har kun været von hørensagen, overskrifter og småsladder.